

ԵՐԿԱՆԻ ԱԶԱՏՅԱՆ

Դեմք, առ

Հայաստան ու Նամիրիան իրարից շատ հեռու աշխարհներ են: Մեկը Կովկասում է գտնվում, մյուսը՝ հարավ-արևմտյան Աֆրիկայում: Հարաբերությունները կամ դատապահ առնչությունները մեկը մյուսի հետ հազվագյուտ են, բացի այն փաստից, որ Հայաստանի երկոր նախագահ Ռոբերտ Քոչարյանի համար Նամիրիան համբաւմն է սահմանի եւ այդուների որսորդությամբ զբաղվելու նախասիրած վայր: Ըստվեր կան նաև այն մասին, որ նա նաև այնտեղ երդրումներ է կատարել ադամանդի համարդյունաբերությունում:

Մյուս առնչությունը ակնհայտնեն կարգված է նախկին գաղութարար երկիր՝ Գերմանիայի հետ, որի առաջնորդների ձեռքները ներծծված են Հայաստանի և Նամիրիայի բնակչությամբ:

Անցյալ տարի, երբ Գերմանիայի խորհրդարանը ընդունեց Հայոց ցեղասպանության բանաձեւը, այնտեղ նույն կան նաև այն մասին, որ Գերմանիան նույն մեղավոր է հայերի ցեղասպանության մեջ:

Գերմանիայի դատմությունը սկսում է ավարտվում է ցեղասպանությունը բանաձեւը, այնտեղի հետո հայերի ողովակիցում: 1884-ին, Ossn Ֆոն Բիսմարկի գիշավրած Գերմանիայի կառավարությունը Աֆրիկայի հարավարեմյան այդ տարածքը հայտարարեց իր դրույթությամբ, գերմանական Հարավ-Արևմտյան Աֆրիկա անվանը, որը հետագայում դարձավ Նամիրիայի անկախ դեռությունը:

Նամիրիան մինչեւ օր էլ նոր է բնակեցված (ընակչություն՝ 2.2 միլիոնից մի փոքր ավելի, սարհանություն՝ 824.3 հզ. կմ²) իր անհրաժեշտ տեղանի դաշտով: Մի տարի անց հերերները 1890-ական մերին բազմից ապահովեցին են գաղութարանի դեմ: 1903-ին Նամա ցեղախումբը ապահովեց: Մի տարի անց հերերները միացան, եւ Գերմանիան ռազմական դաժան հաշվարդական համար հաշվետիր տեսակ նրանց մեջ, որի հետեւանով սպանվեցին մոտ 54 հազար բնիկ հերերներ (ընդհանուր 70 հազարից): Ողջ մնացածներն իշեցին անապահությունը՝ դեմք վերջնական կործանում:

Գերմանիայի այս մոռացված ցեղասպանության եւ նացիզմի գաղութարական արմանների մասին դատմուն «The Kaiser's Holocaust: Germany's Forgotten Genocide and Colonial Roots of Nazism» (2001 թիվ, հեղինակներ՝ Դեյվիդ Օլլուսով եւ Կաստեր Էրիստեն) հասուր հետազոտում է այդ ժամանակաշրջանի էրմիկական գումարների գերմանացիների հակումները եւ նույն, որ Հերերների ապահովությունից փրկված ամենատարած է Ասամբուլում կառուցված թալեաթ փառայի արձանը:

«Սյու Յոր թայճ» դարբերականում վերջեր հրատակված մի հոդվածում, որն անդադանում է վերնույալ հարցի գարգառումներին, գրված է. «Յուսակորոյի ապահումնամատնան կոչերը հենչում են այս վերջին ժամանակներում, երբ Գերմանիայի եւ Նամիրիայի կառավարությունները քանակություններ են վարում առեւսպելու Աֆրիկյան գաղութարական դատմության ամենավայրագի դատարձությունների՝ 1904-08 թվերին տասնյակ հազարավոր հերերների ուղարկելու մեջ»:

«Սյու Յոր թայճ» դարբերականում

վերջեր հրատակված մի հոդվածում, որն անդադանում է վերնույալ հարցի գարգառումներին, գրված է. «Յուսակորոյի ապահումնամատնան կոչերը հենչում են այս վերջին ժամանակներում, երբ Գերմանիայի եւ Նամիրիայի կառավարությունները քանակություններ են վարում առեւսպելու Աֆրիկյան գաղութարական դատմության ամենավայրագի դատարձությունների՝ 1904-08 թվերին տասնյակ հազարավոր հերերների ուղարկելու մեջ»:

«Սյու Յոր թայճ» դարբերականում

վերջեր հրատակված մի հոդվածում, որն անդադանում է վերնույալ հարցի գարգառումներին, գրված է. «Յուսակորոյի ապահումնամատնան կոչերը հենչում են այս վերջին ժամանակներում, երբ Գերմանիայի եւ Նամիրիայի կառավարությունները քանակություններ են վարում առեւսպելու Աֆրիկյան գաղութարական դատմության ամենավայրագի դատարձությունների՝ 1904-08 թվերին տասնյակ հազարավոր հերերների ուղարկելու մեջ»:

«Սյու Յոր թայճ» դարբերականում

վերջեր հրատակված մի հոդվածում, որն անդադանում է վերնույալ հարցի գարգառումներին, գրված է. «Յուսակորոյի ապահումնամատնան կոչերը հենչում են այս վերջին ժամանակներում, երբ Գերմանիայի եւ Նամիրիայի կառավարությունները քանակություններ են վարում առեւսպելու Աֆրիկյան գաղութարական դատմության ամենավայրագի դատարձությունների՝ 1904-08 թվերին տասնյակ հազարավոր հերերների ուղարկելու մեջ»:

«Սյու Յոր թայճ» դարբերականում

վերջեր հրատակված մի հոդվածում, որն անդադանում է վերնույալ հարցի գարգառումներին, գրված է. «Յուսակորոյի ապահումնամատնան կոչերը հենչում են այս վերջին ժամանակներում, երբ Գերմանիայի եւ Նամիրիայի կառավարությունները քանակություններ են վարում առեւսպելու Աֆրիկյան գաղութարական դատմության ամենավայրագի դատարձությունների՝ 1904-08 թվերին տասնյակ հազարավոր հերերների ուղարկելու մեջ»:

«Սյու Յոր թայճ» դարբերականում

վերջեր հրատակված մի հոդվածում, որն անդադանում է վերնույալ հարցի գարգառումներին, գրված է. «Յուսակորոյի ապահումնամատնան կոչերը հենչում են այս վերջին ժամանակներում, երբ Գերմանիայի եւ Նամիրիայի կառավարությունները քանակություններ են վարում առեւսպելու Աֆրիկյան գաղութարական դատմության ամենավայրագի դատարձությունների՝ 1904-08 թվերին տասնյակ հազարավոր հերերների ուղարկելու մեջ»:

«Սյու Յոր թայճ» դարբերականում

վերջեր հրատակված մի հոդվածում, որն անդադանում է վերնույալ հարցի գարգառումներին, գրված է. «Յուսակորոյի ապահումնամատնան կոչերը հենչում են այս վերջին ժամանակներում, երբ Գերմանիայի եւ Նամիրիայի կառավարությունները քանակություններ են վարում առեւսպելու Աֆրիկյան գաղութարական դատմության ամենավայրագի դատարձությունների՝ 1904-08 թվերին տասնյակ հազարավոր հերերների ուղարկելու մեջ»:

«Սյու Յոր թայճ» դարբերականում

վերջեր հրատակված մի հոդվածում, որն անդադանում է վերնույալ հարցի գարգառումներին, գրված է. «Յուսակորոյի ապահումնամատնան կոչերը հենչում են այս վերջին ժամանակներում, երբ Գերմանիայի եւ Նամիրիայի կառավարությունները քանակություններ են վարում առեւսպելու Աֆրիկյան գաղութարական դատմության ամենավայրագի դատարձությունների՝ 1904-08 թվերին տասնյակ հազարավոր հերերների ուղարկելու մեջ»:

«Սյու Յոր թայճ» դարբերականում

վերջեր հրատակված մի հոդվածում, որն անդադանում է վերնույալ հարցի գարգառումներին, գրված է. «Յուսակորոյի ապահումնամատնան կոչերը հենչում են այս վերջին ժամանակներում, երբ Գերմանիայի եւ Նամիրիայի կառավարությունները քանակություններ են վարում առեւսպելու Աֆրիկյան գաղութարական դատմության ամենավայրագի դատարձությունների՝ 1904-08 թվերին տասնյակ հազարավոր հերերների ուղարկելու մեջ»:

«Սյու Յոր թայճ» դարբերականում

վերջեր հրատակված մի հոդվածում, որն անդադանում է վերնույալ հարցի գարգառումներին, գրված է. «Յուսակորոյի ապահումնամատնան կոչերը հենչում են այս վերջին ժամանակներում, երբ Գերմանիայի եւ Նամիրիայի կառավարությունները քանակություններ են վարում առեւսպելու Աֆրիկյան գաղութարական դատմության ամենավայրագի դատարձությունների՝ 1904-08 թվերին տասնյակ հազարավոր հերերների ուղարկելու մեջ»:

«Սյու Յոր թայճ» դարբերականում

վերջեր հրատակված մի հոդվածում, որն անդադանում է վերնույալ հարցի գարգառումներին, գրված է. «Յուսակորոյի ապահումնամատնան կոչերը հենչում են այս վերջին ժամանակներում, երբ Գերմանիայի եւ Նամիրիայի կառավարությունները քանակություններ են վարում առեւսպելու Աֆրիկյան գաղութարական դատմության ամենավայրագի դատարձությունների՝ 1904-08 թվերին տասնյակ հազարավոր հերերների ուղարկելու մեջ»:

«Սյու Յոր թայճ» դարբերականում

վերջեր հրատակված մի հոդվածում, որն անդադանում է վերնույալ հարցի գարգառումներին, գրված է. «Յուսակորոյի ապահումնամատնան կոչերը հենչում են այս վերջին ժամանակներում, երբ Գերմանիայի եւ Նամիրիայի կառավարությունները քանակություններ են վարում առեւսպելու Աֆրիկյան գաղութարական

ՀՈՎԻԿ ԱՅՅԱՆ

Սերժ Սարգսյանը նի համի օր առաջ
մեջքերել է ԱՍՍ նախագահ Զոն Քե-
նեղին: Վերջինս, ի դեռ, ըստ ՀՀ նա-
խագահի՝ ԱՍՍ լավագույն նախա-
գահներից մեկն էր: Թրամփն, օրինակ,
ԱՍՍ լավագույն նախագահ է համա-
րում Արքահամ Լինդոնին, շատերի
կարծիքով էլ ԱՍՍ լավագույն նախա-
գահը Վուդր Վիլսոնն է, ճանավանդ.
Եթք վերջին իրավարար Վզիոներ է
կայացնելիս եղել: Բայց սա, ինչպես
ասում են, ճաշակի հարց է: Ես, օրի-
նակ, ու Կստահ եմ շատերը, ԱՍՍ նա-
խագահներից ամենաաշաք սիրում եմ
Բենջամին Ֆրանկլինին, ճանավանդ
վերջինիս՝ կանաչ ֆոնի հանրահայք
նկարը, ճամանականը երբ շատ է լի-
նում և գրդանումն ինչեւ...
Տարբար առաջ մասն առաջ մասն

Նախագահը քենեդուն մեջբերել է Անդրանիկ Մարգարյանի անվան ՀՀԿ-ի խաղաքական դպրոցի ուսանողների մոտ։ Խոսելով դարաբայան խնդրի եւ բանակցությունների մասին՝ Սերժ Սարգսյանը շեշտել է, որ չի կարելի այս հարցում գնալ զիջումների՝ ճնշումների տակ։ Եւ մեջբերել է Քենեդուն հայտնի խոսերը. «Երբեք մի վախեցեք զիջումներից կամ բանակցություններից, բայց երբեք մի գնացեք զիջումների կամ բանակցությունների ճնշուման տակ»։ Աղա Դայաստանի նախագահը հավաստիացել է, որ կոնկրետ դարաբայան հարցով մենք երբեք ճնշուման տակ զիջումների չենք գնում։ «Զնայած մենք դաշտաւաս ենք փոխզիջումների, որդեսզի խնդիրը լուծվի խաղաղությամբ, առանց դաշտազմի, բայց որեւէ ճնշում՝ լինի արտաքին, թե ներին, չի կարող ազդել մեզ վրա, հակառակ դարձագյում մեր՝ տուն գնալու ժամանակ է», ասել է ՀՀ նախագահը։

Սերժ Սարգսյանի այս խոսքերից, անկերծ ասած, տղավորություն է առաջանում, որ բանակցությունների ժամանակ մեզ ճնշում են, կամ նաև մեզ են ճնշում, հակառակ դարագայում նա չէր ժեօչի, որ որտեւ ճնշում, այդ թվում արտափին, չի կարող ազդել մեզ վրա, բայց այս մտքի մեկնաբանումը թողնեն վերլուծարաններին: Ինձ այլ եւ մի օաս դարգ բան է հետաքրքրում այս ամենի մեջ: «Մենք դարտաս ենք փոխազդումների» մտքի մեջ «մենք» -ը ու սիլե՞ր են, որտեղ են ապրում, որտեղ է նրանց տունը, հայրենիքի սահմանները մինչեւ ուր են ձգվում, օրինակ Աղջամ հասնո՞ւմ են: Ի դեռ, բամի՞ մարդ է ազատագրված Աղ-

Ես հարնիսմերի մեծ ազնվությունը

Սի այսղիսի ծմբարտություն կա. որ-
քան հարուս է մարդը, այնքան շատ եւ
շատերին է նա խարել: Գուց սա հա-
րյունտռկոսանց ծմբարտություն չէ, են-
թաղրենին Նորվեգիայում, որտեղ միայն
խելք բավարար է հարտանալու հա-
մար, բայց Հայաստանում, բոլորս էլ
հասկանում են, որ հարտանալու, այն
էլ շատ հարտանալու համար միայն
խելք բավարար չէ: Այս հաճաղասկե-
րում սասցիւմ է, որ բոլոր շատ հարուս
հայաստանցիները իրենց կյանքում գո-
նեն մեկ անգամ խարել են, զնո՞ւ որում, ե-
թե իրենց մեկ անգամ են խարել, ուրեմն
շատ խուռ մաստարի, քանի որ այդ
մեկ անգամ խարելուց, փասորեն,
շատ խուռ մաստարի մեծահարուս
են դարձել: Սա արդեն ինցինին հավաս
չի ընծայում հայաստանցի մեծահա-
րուսների հանդեպ: Բանն այն է, որ ե-
թե մարդը խարում է, դա անել կարողա-
նում է, իսկ հաճախ էլ՝ առանց դրա չի
կարողանում, ուրեմն նա միշտ է խարե-
լու:

Խարելու ամենահարմար ժամանակահատվածն էլ ընթացակարգություններն են, ինչպես գիտենք: Ընթացակարգություններին բայստանում մասնակցելու մասնակցում են մի շարք մեծահարուսաներ: Դարձ է առաջանոմ ինչո՞ւ: Օրինակ մի բանի միջինն ոդիար ունեցողի ինչի՞ն է

Դամում տուն կառուցել եւ ոչ միայն
Աղյամում: Գիտեմ, որ կառուցողներ
եղել են, քայլ բանինը. սա շատ կարե-
տր թիվ է, որովհետև ես այդ թիվն ի-
մանալուց հետո ձեզ դեմք է ասեմ, թե
աշխարհում բանի միջին հայ է աղ-
րում:

Ուրեմն հ'մ ի նկատ ուներ նախագահը՝ «մենք» ասելով: Օրինակ ԱՍԸ լավագույն նախազահներից մեկը՝ նոյն ինքը թեմեղին, երբ ասում էր՝ «մենք», նկատի ուներ ամերիկացի ժողովրդին, ու անմի որ մեր նախազահ փասորնեն կարդում է թենեղու մսերը դեմք է որ «մենք» ասելով նկատի ունենա հայ ժողովրդին, սկսած ազատամարտիկներից, աղրիյան դատ-

րազմի հերոսների ընտանիքներից, այս դահին առաջին գծում կանգնած է Տղաների ծնողներից, Վերջացրած Գլենդեյլում նախագահ Ֆրանկինի դասկերով հարյուր ամերիկյան դոլար ճայր Դայաստանին իյաս ուղարկելու դաշտասկովով շատ հայրենաց Մայքրո դատիկով: Բոլորս, այսինքն բոլոր կուսակցությունները, կուսակցությունների համակիրները, անկուսակցականները, անուսանացածները, չափուսացածները, գետերն ու առվակները, բոլորս անխսիր, որ «մենք» են կոչվում, դաշտաս ենք փողդիշումներին: Այ հենց իհմա «նա սարտ» և անօրինակ ենք ու սպասարկ ենք ու

Եւ փողօքիումները սկսվեն: Այդպէս
Նախագահն ասում է, որ այդթես է,
թե ասելով՝ «մենք», նախագահ
նկատի ունի՞ մեզ, ուրեմն այդթես
Դակառակ որեւէ կարծիք, որը կին
Դայաստանում եւ ճանապանդ լա-
թափ կիավափի, կը մկալիք որդես նե-
ին Ճանում, իսկ Սերժ Սարգսյան
ինչորս ասել է՝ այդ թվում ներին ճ-
ռումները չեն կարող ազդել մեզ վրա:

Լավ, ինչ ովել՞ր են ներփան ճնշումներ իրականացնողները, եթե ոչ մեր Ուրիշ «մենք» էլ կա՞ ասեմք կ «մենք», որը լայտաս է փոխպահում ների, եւ կա «մենք», որը ներփան ճշումներ է կիրառում առաջին «մենք» ի վրա, որ փոխպահումների հանկարգնականացնելու համար է: Յավանաբար այդեւ է, ամեն դեմքում մենք տարբաներ ենք ուզում, ամեն դեմքում Յավանաբանում չկա մեկն, ով ասի՝ տես չէ գնալ փոխպահումների, ուստի է արողջ զիջել-աւլ-մրժնել: Եթենարար եթե մեր նկատմամբ ներփան ճնշումները կան, առա ոչ թե որովհետև լայտաս ջում են ամբողջը տալ, ոչ թե փոխպահումների գնալ, այլ բանի որ լայտաս ջում են ոչինչ չզիցել: Ո՞վ է համ հարում, համ փոխպահումների գնումը քենուին, օրինակ, կարող էր համ հաղթել, համ էլ փոխպահումների գնալ: Քենուին, ի դեմ, իր վերին ցայլ խոսն ասել է ԱՍՆ ներփան բաղադրական դամանակ՝ իր բաղադրական դամանակին ներփան ուղղված մասին, եթե ավելի բաց եթ որ գում՝ նրանց փոխպահումներ ամեն ընդունակության եւ անհրաժեշտ թյան մասին:

Տեղ հասանի: Բան այն է, որ Եր և
Երկրու իշխանությունը չի տրվում Շե
ին ձնումներին և փոխգիջումայի
լուծումներ չի գտնում իր ընդդին
խոսների հետ դարձադիր անհրաժե
քանակցություններում, ուրեմն ա
երկրի տուն գնալու ժամանակն է:

Բայց տակի որ Հայաստան այսուհետեւ է եկիր չէ, մենք բոլոր ամուս կանաց ած ենք մեր սպառում, ավելին, դաշտաւաս ենք, ոչ էլ ցանկանում ենք թիգ անգամ զիտիլ մեր սպառից, ու ան էլ ճնշեն, բայտ որ իսկապես հնարավոր չէ ազդել մեզ Վրա, լինի արտին, թե ներին ճնշում:

Հայ աստված պատի հետա մահ
չէ, մենք:

Իսկ առվակներն այստեղ միշտ են քըթում

Ի՞նչ են ասում այն մարդիկ, ովքեր դուրս են զալիս
ՀՀԿ-ից: Բացի Արարատի նախկին նարգմետից, ով
ըստ որու աղբյուրների՝ ՀՀԿ-ից դուրս զալով հայս-
րարել է «Որտեղ Հովիկ Արգամիչը, այնտեղ էլ ես»,
իսկ Հովիկ Արգամիչն, ինչուս գիտեմ, ՀՀԿ-ում չէ
այլեւս, մյուս բոլորն ասում են նույն բանը: Բնա-
կանաբար swarեր ծեւակերպումներով, բայց նույն
բանը: Ասում են, որ իրենք դուրս են եկել ՀՀԿ-ից, ա-
նի որ ցանկանում են նոյաստել Երևանի առաջընթա-
ցին, զարգացնանք, իսկ ովքեր միացել են կամ
ցանկանում են միանալ ծառուկյանի դաշինին՝
նաեւ հավելում են, որ այսուհետ նոյաստելու են
նաեւ Երևանի բարգավաճմանը, եւ այլ լավ բաներ:

Եթե այս մարդիկ լուրջ են ասում, իսկ այս մարդիկ լուրջ են, կնանակի, որ ՀՀԿ-ում իրենք այսքան տարի մնալով ամենեւին էլ չեն նոյաստել երկրի զարգացմանը, առաջընթացին եւ բարգավաճմանը, ավելին, կամ, որն ավելի կարենոր է, սա նույնակում է, որ ՀՀԿ-ն ինքը՝ որդես բարիքական ուժ, իշխանություն, չի նոյասում երկրի զարգացմանն ու առաջընթացին։ Զի էլ բոլոնιս, որ մյուսները նոյաստեն։ Դիւենք թեկուզ նույն Արարածի մարդի Բյուրավան գյուղի հեկավարի խոսե՞րը ՀՀԿ-ից դուրս գալուց հետո՝ «Ուզում եմ հանգիս աշխատել»։ Ու այսմիսի տոնով է ասում, որ ուզում ես ծառերից մի ծոծ կաղել, առաջարկել նսի այնտեղ, որ հանգիս իր համար այնտեղից աշխատի։ Եթե լուրջ, աղա հարց է առաջանում՝ առաջ հնարավոր չէր. փաստորեն չէ, բայց որ դարն օյուղաղեքը կարող էր հանգիս մնալ Հանրապետականի տարերում եւ հանգիս աշխատել։

Հասկանալի է, որ Հանրապետականում մնացածների կարծիքով բոլորովին այսպես չէ: Աղմարդիկ վստահ են, որ հենց եւ միայն ՀՀԿ-ը է, որ նոյասում է երկրի առաջընթացին, ավելին՝ հայաստանյան բաղաբական ուժերից միայն ՀՀԿ-ի ներկայացուցիչը (գեներալ Մանվել Գրիգորյանը) հստակ գիտի, որ անձրեւը ծյուն չէ, ծյունը՝ ծյուն է, անձրեւը՝ անձրեւ: Բայց դարձնայի, ու անի որ ՀՀԿ-ում նաև կանայի կան, տիկնայի, ճեզ լուս են, որ դեսպի նոյաստեն երկրի հզրացմանը, եւ դա շատերն են անում, ինչը նշանակում է, որ շատերի կարծիքով ՀՀԿ-ն չէ, որ տանում է Հայաստանը առաջընթացի ճանապարհով: Սա ճեզ չի՞ մտահոգում: Սա նորմալ է: Լավ, այդ կուսակցությունը հո թեր

չեւ առ ան լու բար այ շատ ապագայությունը ունի ուր չէ՞ որ որ ունի ու ունի աշխատող լրագրողներն ամեն, աղավ լին խմբագրությունն՝ իրենց թերթերը հիմնելով, դա կուսակցություն է, եթե ծիս եմ հիւում, իսկ կուսակցությունը զաղափարներ ունի, սկզբունքներ ունի, տեսակ ունի, ծեւ ունի, անգամ բնավորություն ունի: Դիմա ծեր իսկ ընկերները դուրս են զալիս ծեր շարթերից, տանի որ դնդում են, որ դու սիսալ ճանապարհով եւ գնում, սիսալ մարդկանց հետ եւ գնում, եւ ինչն ապելի վաս է ծեզ համար՝ դու միշտ եւ սիսալ ճանապարհով գնացել ու իրեն նոր-նոր են դա հասկանում, առաջ չեն հասկանում, տանի որ առաջ Յովիկ Արգամիչ կար, ամառ էր, առվակներն ուրախ էչչում էին՝ թափելով մայր գետը: Զի բացառվում, որ մտահոգում է, ուղղակի չեւ բարձրածայնում, ինչը կուսակցական կարուկանոնի համաձայն՝ կարելի է նորմալ համարել, ին դու «Ժառանգություննը» չե՞՞, որ իր ունեցած խնդիրներն այնքան շատ լինեն ու մեծ, որ այլևս հնարավոր չկանոնի թագին էլու: Բայց կներեմ, դեմն առնո՞ւմ ե՞: Խոսքն ամենենին էլ Յովիկ Արգամիչի հավատարիմների դուրս գալու մասին չէ, խոսքը նրա մասին է, որ յուրաքանչյուրը կարող է ծեր կուսակցությունից դուրս գալու դիմում ներկայացնել եւ իր հետ ասանել իր հավատարիմներին՝ ծեր մեջ էլ հայտարարել՝ «Բա Արգամիչը ո՞նց աշրավ»: Դա իհարկե հիմա չի լինելու, ուրախացնելով ծեզ ասեմ, որ առաջիկա ընտրությունների ժամանակ էլ չի լինելու, հանգիս ընտրվելու եւ էլի, բայց խնդիրն այն է, որ դու հայսնել եւ մի ճանապարհի վրա, որտեղից ծեզ հետ ճանապարհը շարունակել էլ չեն ուզում, ու եթե չեն ուզում ծեր իսկ կուսակցանունը ուս հնո՞ւ ասեմ ժողովրդի մասին:

Ψηφιστερό, όπως ήταν αυτός σημειώνεται σαμαριά...
Τοις απόντες λύγη το έδωσε, πριν από την αποχή του.
Τοις απόντες λύγη το έδωσε, πριν από την αποχή του.
Τοις απόντες λύγη το έδωσε, πριν από την αποχή του.

Կարդացեմ Կոմկուսի ղամությունը: Զնայած
ինչո՞ւ կարդացեմ, չէ՞ որ ծեզանից շատերն առաջ
կոմունիստ էին, հետո հասկացան, որ կոմունիստա-
կան գաղափարախոսությամբ հնարավոր չէ եր-
կիրն առաջ տանել ու դարձան առվակներ, ծեւակո-
րեցին ուրիշ մայր գետ, այն էլ ունեցավ իր առվակ-
ները, որոնք էլ տա բան տեսնելով ու հասկանալով,
սկսեցին առանձին հոսել: Ջժչալով, անուուշ...

Սեփական անձի համեր լուրջ
հավակնություններ ունեցող կամ՝
հումորից զորկ աշխատակիցների
հետ մեր խմբագրությունը դաժան էր վար-
պում չէ, «Ազգ»-ը նրանց իր սիրուց չէր
զրկում, բայց եթե հումորաթերապիայի
կուրսն անցնելուց հետո էլ չէին ուղղվում ու
չէին ընթառում, որ արեւազուրկ մեր բունկե-
րում ամեն մեկն իր վիշտամին Դ հենց ծիծա-
ղով է վերականգնում, թողնում. հեռանում
էին: Սեփական անձին գեր կարեւորու-
թյուն չտալու լավագույն դասիշտարակիչ օ-
րինակը մեր գլխավոր խմբագիրն էր: Ճակոր
Ավետիքյանի բազում առավելությունների
մեջ շատ նկատելի մի տարբերություն կար,
որ դրույնած էր նրա արտաքին ու մասնա-
վանդ ներին գոյության վրա: Խորհրդային
շաղիկը դատարած մենք դուրս էկել Եկեղե-
լագործության բանով մայրուի, ու մեզ նրա
ազատ հորիզոններին հառած հայացն էր
թեւութիկունն: Ավելի հաճարակ բնադր-
տության մեջ, ասում էր մեր գլխավոր
խմբագիրը, բայց անհանդուրժող էր, երբ
բնադրատություն բարի կեղենի տակ հային-
յանի դասվաս էր գտնում: Իր հայինյանը
մի անգամ եմ լսել, երբ Եկուու խիստ ամբար-

թերողոյին, որ չէր ընկալում, թե կրտպակներում տարածվող նույնանուն՝ կամ ժամանակի բանահյուսության նեզ դիմակ գտած կեղծ «Ազգօք» ընտրությունների բարոգաւավին հնչղես է փոխել բարձրախոսի իր ձայնը...Ներ ձայնը չկար այնեղ, բաղաբական խորոշ կոկորդներ տարած էին զավթել, բերան էին ողլողում ու թքում թերի եցերում, երբ լրագրողներ մերժեցին համագործակցել:

Պատմեմ սկզբից: Հայաստանում առաջին անգամ գեղեցկության նորույթ էր անցկացվում: Օղերայի լեփ-լեցուն դահլիճում տարբեր լրասկամիջոցների մի խանի լրարդուներով մեզ հաճար նախատեսված նուստելերը զբաղված ետնելով՝ խնդրեցին ազատել: Պարտեր գրաված օժի հագուկաղողվ կանանց խնիքի հետ լրագրության ցածրաճայն երևսուսությունը երգչախմբային հնչողություն էր ստանում, երբ հայտնվեց կանանց դիրիժորը, ավելի ծիծչ՝ առաջնորդը, որի վերքալ մակարդակը չէր հիւռում, թե «օրենից» վեր դաստի այդ մարդն այնուամենայնիվ կիր խոսք կառուցող ՀՅ առաջին նախագահի նախընտրած դաշտունյան կարող էր լինել: Ես ներկայա-

մողված դասնում, թե իրեն են «Ազգին» ժնչառություն սկսող, եւ հետեւաքա՞ շումց առնողն էլ իրեն են լինելու: Երբ օրեւ «Շանթ»-ի եթերից լսեցի սփյուռքահայ միա ռամկավարի հայտարարությունը, հիեցից «Արա» թերթում 90-ականներին ականջու լսածու՝ «Ազգ»-ը Ավետիքյանը չի ստեղծել այլ՝ սփյուռքահայ ուսանողների մի խումբ:

Նրանցից մեկին տեսական ժամանակ չէի բարեւում: Պատճառողը: Յանալսարանական ասրիներից էի ծանոթ, Յակոբ Ասարյանի հիմն էր «Ազգի» տեղ հոււցել, մենք այստեղ էինք, բայց ինքը ստեղծագործական մեջ խնդրում, շատերի նման չկար, ժեմուն լինում էր իհարկե, ինչ էր անում, չփառեմ: Գիտեի, որ Ավետիքյանի ընորիկը է հայոց լեզվին այդքան լավ ժիրաբետել սպորել՝ «Զարթօն» թերթում նրան ուսուցիչ ունենալով Առաջինը նրանից լսեցի՝ եթե համաձայնեմ «Ազգ» անունով թերթում ուրիշ խնդրագիր, ուրիշ տիրերի համար աշխատելու մի բանի գրոյն աշխատավարձ- հինորուրա կրաքարան: Վիրավորվել էի, նշանակում եին լրագրությանը չեմ համոզել, որ կաօտ ռելն ու կաօտավելն ինձանից հեռու են: Շետք, երբ «Ազգի» մյուս գործընկերներից

«Ազգի» երթեւեկության կանոնները

ավան տղամարդիկ իր սենյակում դահանջում էին, որ «ախտար Ավետիքյանը Յայաստա՛ն մեր Երկիրը թողնի ու հեռանա», որ հենց նա ու իր ննան-ներն են խանգարում հայրենաւեն իրենց բիզ-նես ծրագրերին... Իր դժուից երկու դուռ էր մեզ՝ լրագրողներին բաժանում, իսկ միջանցի վերջում դարն Սարգսի Տնօրենի սենյակում տղադրված էր մեր ձայնագրիչների մարտկոցները վերալիցգավորող սարֆը: Ով Շերկա էր, կիաստաշ՝ պիսակոր խմբագիրը մեր սենյակից նոր դուրս եկել, միջանցի ծայրն էր հասել, երբ մեր նրբիրան լրագրողուհիներից մեկը նստած տեղի նար անունու ու ազգանունը ու մականունը:

**1996թ.: «Ազգ»-ը փակելու ՀՀ արդարադատության նախարարության
որոշման դեմ դատարանի վճիռից հետո աշխատակիցները
տոնում են իրենց հաղբանակը:**

Նը սկեց: Մեր սենյակի դրուք բաց էր, տեսանի խմբագիրը շրջվեց, բայլերն ուղղեց ձայնի կողմը: «Պարն՝ Ավետիփյան, ես մարտկոցները չե՞՞ դնի լիցքավորման», ասաց անուշեկ ձայնով մեր գործընկերութիւն, իսկ խմբագիրը լուս վերցրեց դրան ու գնաց՝ «հանձնարարությունը» կատարելու:

Ինչ կատարվեց նաևաճներին հետ. ամրոին խառնված զարմանն իհարկե միակ դիմակը չէր մեր երեսի վրա, մեր գործընկերութիւն հասկացա՞վ, թե՞ ոչ, դժվար հաստատն, բայց գլխավոր խմբագիր մեր «Վերադասին» նաեւ այդպես ձանաչեցինք: Իննիրեն հաստատած մարդ է, որուումներ կայացնում է, բայց բրունցք սեղանին չի խփում, չի գոռում, բարձրածայն խոսում է հազվադեպ, փորձում է համոզել, որ մեզանից մեկն է, հավասար ենք, գոնե՞ այդ տարածում:

Նա ազա երկից է՝ մենի ազատագրվող: Սա մեր ամենամեծ սարդությունն էր:

Միակ միսիթարությունն այն էր, որ 90-ականների սկզբին «Ազգ»-ում արարող լրադրույթը համոզված էինք, թե պատազգվելու անույնությունը պահպանված է շարունակական ընթացք, որ մեր վարզը անկախ սերնդի լրագործությանն է փոխանցելու բոլորովին ուրիշ կամային հատկանիւթեր։ Առաջին հերթին՝ արժանադարձությունը չկորցնելու, դավանափոխ չլինելու, դաշվերը մերժելու, գայթակղություններին դիմանալու հաստականությունը։ Մի լուսանկար կա, որ փաստում է մեր՝ արժեթիվներին չղավաճանելու, ավելին՝ հաղթանակի բերկրանք։ Եթանկությունը, երբ 1996-ին Տեղական դադարից հետո «Ազգ» օրաթերթը արտննություն սացագ տպագրվել «Տիգրան Սեծ» տպարանում, 30 հազար օրինակով։ Մինչ այդ 99 օրինակով խմբագործյան հնոցից դուրս եկած՝ իսկական «Ազգ» բաժանում էինք առձեռն, առաջին հերթին՝ այն շփոթված ու հավատարիմ ըն-

գա, ինը՝ ոչ: Վստա էր իրեն բոլորն են ճանաչում: Իրավունք ուներ: Գործնկերներս գիտեին, թեև էին բառում՝ «գործ չունես, գեներալ Բոլորն է, չե՞ս ճանաչում»: Անունը լսել էի, բայց ինձ ինչ, թե ով է, ես ուսիրկան էի փնտռում, կարգադրիչ կամ հսկիչ: «Եթե իմ իրավունքները չեմ կարողանալու դաշտանել, այլոց ինչղեմ եմ դաշտանելու» միտք ինձ՝ մենակ կանգնածին ուժ տվեց ու... երկար դիմադրեցի: Մի տեղ ազատեցին: Մրցույթն ավարտվեց, հրապարակախոս Արմեն Հովհաննիսյանը համարեց, որ ենիցից միասին դրւու գնանի: «Ազգի» հեղինակներից էր, լուրջ հասել էր իրեն, թե Բուլղոյին համարձակվել եմ հակածառել, վախենում էր ինձ հաճար: Կոկ ես երջանիկ էի, որ նրա նճան հենարան ու ասդես կար կողդիս: Խնճագրություն հասա, մրցույթի մասին նյութս համեմեցի Բուլղոյի հետ հանդիման դրվագով ու ...ով բախս, ասում եմ՝ թերքը տղարան չի գնալու: Վրեժ Մարկոսյանը հրաժարվում է տղագրել: «Չեմ սիրում իրեն՝ Չեր գրված Մարկոսյանին, ընդվեցի ես՝ մեր սնօրեն դարն Սարգի հետ զրոյցում, երբ վերջինս փորձում էր համոզել, որ Տիգրան Մեծ տղարանի սնօրենը փայլում մարդ է, նրան այդին հրահանգել են վերելից: Ես իմ նյութի ճակատագրի մասին էի մնածում՝ առանց դրվագն-ինչ կրահելու, թե դեռ ինչ կծութքու համեմունքներ են հասնելու խճագրություն դրսից՝ ներսի՝ աղից զրկված ժամանակներում: Անալին այն բառը չէ, բանզի հայոց բառուբանում դրա հաճար դիրուկ՝ անաղուհաց բառաբարդունը կա, որ ժիղական էր սփյուռքահայ այն ուսանողներին, որ տարիներ շարունակ, Ավետիքյանի թողարկությամբ, իրեն աշակերտած լինելու արտօնյալությունը վայելելով, գիշերը ներնակ էին փռում «Ազգ»-ում, հենց լրացրողներին սրահում, կոկ առավելույան երեւի հա-

կոր Ավետիքյանն էլ մեր սենյակում թռուց-
խժողով էր անցկացնում: Դանը մեջին
նստած Ավետիքյանը, առանց արորից
կտրվելու, դանդաղ կիսաշրջվեց ու մեր
հրավիրեց անկոչ հյուրին: Խարապյանն ի-
հարկե դժվար վիճակի մեջ էր, որտեղից ի-
մանար՝ Ավետիքյանը ներսում է, իսկ որ ա-
վելի կարենու է՝ ինքն այդ սրահում հենա-
րան չունի: «Ո՞վ ե՞», հարցրեց Ավետիքյանը
խարապյանին: Եթե ես չեմ հիշում, դժվար
որեւէ մեկը հիշի, թե ինչ կարենու միտք ար-
տահայտեց «Ազգի» իմբնանաւակ կու-
սակցական դաշտոնյան, քայլ համոզվե-
ցինք, որ Ավետիքյանը նույն՝ ՌԱԿ կուսակ-
ցության հավասարվոր անդամ լինելով
ուստի եր այդ օրերին մեր խմբագրու-
թյունը դաշտարած այլ գործիչներից: Նա
անկախ Հայաստանի կենսագրություն-վա-
վերագրությունը սղագրողներին խմբագրու-
թյունը ուղարկեց այլ գործիչներին ինք-
նունը կազմում մի բանին անդամակցուա-
ծին, գիտեմ, ու համոզված դնդում եմ, թե
այլ կուսակցությունների հաճակիրներ էն
խաղաղ փոխանցում էին իրենց տեսակեցը:
«Ազգի» սարածին: Թերթը կուսակցա-
կան օրգան դարձնելու հոկու փայփայում
էին ոմանք, քայլ այն բարեքախտաքար ի-
րականություն չէր դառնում: Ավետիքյանի
դրոֆեսիոնալիզմը չէր խանգարում նրան-
կուսակցական դաշտանելիությանը, ոչ էր
երկրորդն էր կրոննի տակ դահում հացա-
այտ համապատօրյա: Իսկ նոր ՏԵՐԵՒ ամի-
լեսյան գարշապար փնտելու արիթ չե-
ղավ՝ գիսավոր խմբագրի նշանակված
Մայի Խարապյանի կերպարանից, ներդ ե-
ղեի, միայն կուսակցական կըժանաւան ե-
տղավորվել:

«Թրամփին հեշտ է ուղղորդել»

Բիլ Ջիլնթոնի եւ Երկու Բուռերի
վարչակազմերում անվտանգու-
թյան գծով նախակին խորհրդա-
կան **Ռիչարդ Էլարկը**, ով ներկա-
յումս ահաբեկչության ոլորտի ա-
ռավել հեղինակավոր փորձագետ-
ներից մեկն է, գերմանական
«Բիլը» թերթին սկած հարցագ-
րույցում խոսել է Դոնալդ Թրամ-
փի նախագահության անհաջող
մեկնարկի մասին։ Դայսնի փոր-
ձագետի կարծիքով՝ ճախողումը
կաղված է մահմեդականների
ԱՍՏ մասնելու արգելող նախագա-
հական հրամանագրի հետ, որն
«խսկական նվեր է «ԽՍՀՄանական
դետության» կամ «Ալ-Ղաջախի»
բարոգիչների համար»։

Սերձավոր Արեւելիում շատերի համար դա աղացոյցն է այն բանի, որ իսլամիսներն իրավացի են, եւ որ ԱՄՆ-ը իրոք դատերազմ է մղում իսլամի դեմ: Դա հետևագում է ահաբեկիչների գործը նոր կողմնակիցների հավաքագրման, բաղասկան եւ ֆինանսական աջակցության ստացման առումով:

Առայժմ Վաղ է հետեւություններ անել. Թրամփի նախագահության առաջին օրերը չափազանց բասային էին դրա համար: «Իմ ամենալուրջ երկյուղները կաղված են հնարավոր shawd միջադեպերի հետ, օրինակ՝ Իրանի Քեղաքական ռազմական և պահա

փոխական գվարդիայի եւ ամերիկան ծովային հետեւակի միջեւ. եւ այստեղ Վտանգ կա, որ Թրամփի հակազդեցությունը կինդի անհամարժեք: Միանգամայն հավանական է, որ Իրանի որոշ ուժեր, դա հմանալով, ընան միջադեմքեր հրահրեն: Իրադրությունը կարող է արագորեն դուրս գալ Վերահսկողությունից: Նման վառողի տակար կարող է լինել Կորեան», ընդգծել է փորձագետը:

Պատասխանելով այն հարցին,
թէ Դոնքասում լարվածության
ներկայիս սրումը կաղվա՞ծ է արդ-
յուն նախագահներ Պուտինին եւ
Թրամփի հեռախոսազրույցի հետ,
Քլարկն ասել է. «Ըստ Երեւային,
Պուտինն ուզում է փորձել Թրամ-
փին, թէ նա ինչողես կարձագանի
ռուսների նախահարձակմանը: Ե-
թէ Թրամփը որեւէ ճետով չարձա-
գանի, աղա մենք հավանաբար
կտեսնենք դուքինյան նախահար-
ձակման սաստկացում՝ եւ ոչ
միայն Ուկրաինայում»:

Փողագետը կանցլեր Անգելա Մերկելին խորհուրդ է սկզբ Թրամփի հետ ըփելիս նրա հետ վերաբերվել ինչուս «ուշադրության դակասի համախտանիշ ունեցող երեսայի» հետ: «Թրամփին հետև է ուղղորդել: Նա դրականորեն է արձագանքում, ինչն ուղղված է իր ուժացված «Ես»-ին, նախ եւ առաջ՝ գովեստին: Նրան դուր է գալիս, երբ իրեն անվանում են ականավոր եւ հաջողակ: Աշխարհի դեկավարները դեմք է օգսվեն նրա այդ սնափառությունից: Եվ այդ ժամանակ հնարավոր կլինի նրան հասկացնել, որ որոշակի արարքներ վճառում են իր նկարագրին, իրեն ներկայացնելով իբրև հիմարի», նետել է փողագետը:

(շարունակելի)

ԱՐԱՄ ՍԱՖԱՐՅԱՆ

Քաղաքական վերլուծաբան, Քանայիրական գիտությունների թեկնածու

Դափուխել նոր ռելսերի վրա՝
նախագահ Նուրսուլյան Նա-
զարբաևը հանձնարարել է
մինչեւ 2025 թվականը:

Եվ այսպես, Ղազախստանում կրկին աղացուցեցին, որ բարերը ող չեն ժորտում: Դեռևս տասնամյակի սկզբին դրված խնդիրը՝ մասնել աշխարհի ամենազարգացած երեսուն երկրների շարքը, ինչը որոշ հոռժեսների թվով էր ուսողիա եւ կան բարձրագոյն կարգախոս, օրեցօր ավելի հստակ ու իրական ուրվագծեր է ստանում: Ղազախստանը մտայիր է արմատավորել նոր բարձր ժեխոնոլոգիական ոլորտներ, ընդ որում մտայիր չէր հրաժարվել հներից:

Այստես, հանրապետությունում ծրագրում են զարկ տալ «Թվային Դաշտային» ծրագրին, որը կստանական միջոցների օգտագործմանը եւ կանաչության առաջարկությունների առաջարկությունների համարակած հասանալիություն: Եսկ որդեսագի IT ոլորտում նոր տեխնոլոգիաները ներդնի առաջինը, Դաշտային մտադիր է բացել իր սփական «սիլիկոնի հովիտը՝ ստարտափերի միջազգային տեխնոլոգիական արշեր երկրների ձեռնարկատերին այստեղ խոսանում են հարկային արտնություններ, դարձեցված արտնագրային և աշխատանքային ընթացակարգեր: Այսինքն, եխորհրդային սարածի համար ավանդական «ուղեղների արտահոսքը» այժմ,

միանգամայն հնարավոր է,
կփոխի ուղղությունը եւ ընոր-
հայի ծրագրավորողներն ու հա-
վակնութեասաւր ձեռնար-
կատերը կակսեն մեկնել ոչ թէ
Արեմուտ, այլ Ղազախսան՝ ի-
րենց գաղափարները իրակա-
նացնելու համար:

Հանուն արդարության դեմք է ասել, որ Ղազախստանը հաջողությամբ աճեցնում է եւ իր սեփական հարստությունները:

փական առաջանցիկ սերունդը: Դասկանալով, որ նոր տեխնոլոգիաների լեզուն այսօն անզերենն է, համարելուքունում ծրագրում են դրյուշում դարտադրի ուսուցում մասնել այդ լեզվի: Եվ դա ոչ թե սանդարձած ծրագիր է, որից մեծամասնությունը դրւու է բերում լոկ «London is the capital of Great Britain», այլ ուրիշ առարկաների դասավանդում ավագ դասարանների ծրագրից Շեքսպիրի լեզվի: Եվ սա, թվում է, իսկական առաջխաղացում է, հաշվի առնելով, թե ինչ վիճակում է ոչ թե անզերենի, այլ նոյնիսկ ռուսերենի դասավանդում տա-

րածաւողանի Երկների մեծ նաստում: Մենք այլ նորամուծություն, որն արդեն իրազործվում է Երրում, անվճար մասնագիտական-ժեխնիկական կրթությունն է: Այս տարվանից սկսած այն կարող է սահմանական յուրաքանչյուր ու թե՛ գործազրուկ Երիտասարդությունը, թե՛ ավելի տարեց մարդիկ, ովքեր չունեն մասնագիտական կրթություն: Այդ ինաստով՝ Ղազախստանը ստեղ-

Դազմանականը սկսում է ործել երրորդ արդիականացումը

արդեն դաշտասվում է այն դահին, երբ այդ դարաշրջանն ավարտվելու է: Նենց այդ դաշտառով էլ արդիականացման ծրագրում շեշտը դրված է ոչ այնքան հանույթի սեկտորի վրա, որքան նոր ժեխնողոգիաների, ինչպես նաև հենքային ճյուղերի մերձեւականան:

Սա, կետային առումով, լոկ որում դրվագներ են Ղազախսահի արդիականացման ծրագրից: Մինչեւ 2025 թ. երկիրը ծրագրում է ոչ միայն ներդնել թվային տեխնոլոգիաներ գործունեության համարյա բոլոր ոլորտներում եւ վերածեաչափել ազրարակին սեկտորը. այլ նաև մե-

Տուբյունը մտադիր է հովային արտադրությունից անջնել գյուղատնտեսական մթերքների վերամշակմանը: Այնուա որ առ հնարավոր է, որ մենք ուժուու տեսնեն «Made in Kazakhstan» լեյբլով ապրանքներ ոչ տեղադրում աշխարհի այլ երկրների հաջողված օրինակների առողջք, այլ նաեւ այն լատճառով, որ երկի սնտեսական բարեկիությունները կսինթրոնացվեն բարակական բարեկիությունների հետ:

ମହାନ୍ ତୁରକୁନ୍ତରୀ ଜୀବନିକ୍ରମରେ ଏହା ପରିବର୍ତ୍ତନରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଏହା ଏକ ମହାନ୍ ଆଧୁନିକ ଦେଶ ହେଉଛି। ଏହା ଏକ ମହାନ୍ ଆଧୁନିକ ଦେଶ ହେଉଛି।

Նոր հայկական մեծ թախտարան Հարավսահի Կահիֆորիկայում

թեյր» շաբաթաթերի, էմիկա-
կան տարեր խմբավորումների եւ
մշակույթների միջեւ իրարհաս-
կացողություն սերնանելուն եւ
արժեների փոխադարձ կազ
իաստանուն է միհման ինեւու:

խավոր գործադիր տնօրեն ե
ծրագրի նախաձեռնող **Պետ**
Կարապետյանը: Ծրագրի մյուս
խանդավար մասնակիցներն ե
թիզմես-խորհրդատու Զավե
Գագագանը եւ «Արաօքայան

«Ի արքեռություն վաշինգտոն-նյան թանգարանի, այս մեկը նվիրված է լինելու Կալիֆոռնիայում ապրող արքեր ներգաղթյալների, որոնց Ս. Նահանջման են եկել և իրենց ներդրումն ունեցել երկիր զարգացման գործում: Իհարկե, հայկական փորձառությունը կազմելու է ցուցադրությունների հիմնական բաղադրիչը, որովհետև մեմբ եմ նախաձեռնողները», ներկ է «Hichoice Health Care» առողջապահական ֆիրման գովազարկության մասին»:

րիել լեռների բնաւայրերը:

Չաղաքաբետարանի հետ բանկցությունները ընթացի մեջ են, եւ արդեն որու տարած տաճարվել է բաղադի կենտրոնում։ Ակնկալվում է, որ մինչեւ 2017-ի առաջին երամայակի ավարտը՝ դայնանագիրը կկնքվի բաղադային իշխանությունների եւ թանգարանի գործադիր վաշչության միջեւ։ Դայկական տասը կազմակերպություններ աջակցում են թանգարանի կառուցման համար անհրաժեշտ գումարում։ Կայիփոր միային նահանգը մեկ միլիոն դոլար է հատկացրել իր 2016-17 բյուջեից նախագծի իրականացման համար։

500

Թյուն չդառնալոց տարիներ ամս ամփակելու պահանջ ըստ

ԱՐԾՎԻ ԲԱԽՉԻՆՅԱՆ

Ըորություն չէ, որ մեր որոշ
հայրենակիցներ, Ակադի ունենա-
լով հայերի սփռվածությունը,
սիրում են անլուրց, կիսալուրց
կամ միանգամայն լցորեն լե-
գենդներ ստեղծել այս կամ այն
նշանավոր անձնավորության
իրեւ թե հայկական ծագման
մասին։ Վաղուց ի վեր ազ-
գային դարադ վախսի խաղա-
լիքներից մեկը դարձած այս
հայցումները տեղեկասվական
մերօյա մասենիության մեջ
նոր բափ են սացել՝ մուտք գոր-
ծելով նորանոր գրեր, Համա-
ցանցի ամենատարբեր կայլեցեր,
նաև հեռուստահաղորդումներ,
նաև կինո...

Թագ Մահալում թաղվածները

«Արմենիան ստանդարտ» ընկերությունը 2015-ին նկարահանեց «Թաջ Մահալ. հայուհին եւ Հնդկաստանի խորհրդապետ» վավերագրական ֆիլմը: Այստեղ, ցավով, կրկին ցցանառվում է այն

ռով նրանց հարցել է. «Ա խոհեմ, Տյով դաշտապահի ե՞՞»... Ցավելով ցավում եմ, որ 19-ամյա հասակում, դեռևս չունենալով բնադրատական մոտեցում սկզբնադրյուների հանդեղ, Նեյմանի գրի այդ հասկածը հայերեն թագմանությամբ հրատարակել են «Գարուն» աճսագրում, այնուհետեւ Մյուրասին ընդգրկել իմ կազմած նշանակու հայազգիների կենսագրական բառարանում՝ նոյածելով լեճնողի առավել տարածմանը եւ հայտնվելով Արքեօնանի կազմած դատանությունը կեղծողների ցուցակում (ի դեպ, Ածառյանի, Լեռի եւ այլ մեծերի կողմին): Սակայն հետագայում, ծանոթանալով դատմարան Վարուժան Պողոսյանի՝ Մյուրասի «հայությունը» հիմնավորաբես հերթող հոդվածներին, որքան էլ հակառակն են գրել (ճամասպրաբես՝ 2003-ին հրատարակված մեր «Նաղոլենը եւ հայերը» գրքում), միենանու է, ինտերիայի ուժը զրեղ է: Վկա՝ Վկիկիդեփիայում «դաշտապահի» Մյուրասի մասին ընդարձակ հոդվածը, վկա՝ Մյուրասի նկարը Արցախի դետական դատմատերագիտա-

արնակ Արնան Մասիսը 1950-ականների սկզբին Փարփղ «Այօր-աղազայ» թերթի ֆրանսերեն էջում կատարած իր հրադարակումներով: Թերեւ Մասիսի ազգանունը եղել է ճշմարտախոս(յան), սակայն նա իրականում անբողջովին հորինել է այս կամ այն կինոաստի հայազգի լինելը՝ իր թերեւ ձեռքով «հայացնելով» կինոդերասաններ Գրեգորի Փետին (իրեւ Փեմեզյան կամ Իվելյան), Ֆրանս-հրեա Դամիել Շելենին, լեհ-հաստիկի Իրազեմա Դիյանին, ամերիկուհի Զուան Ջրնֆորդին, Զին Սիմոնսին, նաև իրեական ծագումով ֆրանսիացի կինոօպերանր Անրի Ալլկանին: Նրան հետեւլով՝ ուրիշներ էլ գտնել են, որ հայերն Ոհչարդ Բարթելմեսը, Զլարդ Գեյրը (իր բալուցի), Սթիվ Մաֆ Ջուինը (իր խարբերողի)... Հասկաղես Շատերն են կոլու Տվել Գրեգորի Փետի հայորդի լինելու խայծը, նաև նաև Վոլորամետ բելզիահայերը: Ինքը՝ Փետի, կյանքի վերջում իր հայազգի բժկվութի Բերի Ներսեսյանին դատմել է, որ եր այցելել է Բելզիա, նրան դիմավորել են տեղացի հայերը՝ ձեռքներին դահած «Բարի գա-

անձանցից ոմանց ցավալի աս-
փորդությունն է ունեցել ընդգրկե-
լու իր կազմած վերհիշյալ կեն-
սագրական բառարանում։ Այս
հեղինակը հայ է Օերկայացրել
մասնավորապես հետեւյալ կիսո-
գործիչներին՝ Այսոյն Վարդա (իր-
եւ Աղավնի Վարդանյան, իրա-
կանում՝ Վարդաս, հովան), Ժերմին
Կերժան (իրեւ Թերջան, իրակա-
նում՝ Շաղել), Ռոգին Դերեան
(իրականում՝ Շլուտերել), Վերա
Չորեն (իրեւ Խորենյան, իրակա-
նում՝ Կորեցլի, ռուսական
հրեա), Ժան Մյուրա (վերհիշյալ
ժոհացն Մյուրասի թոռը), Լորան
Թերգիել եւ Լյուդմիլա Զերինա
(իրեւ Զեմերզյան, իրականում՝
Շընքրգեն, չերեզմեր), Ջեյմի
Ֆար (իրեւ Ֆարհանյան, իրակա-
նում՝ Ֆարահ, լիքանանցի), Թա-
մարա Շայն (իրեւ Շահինյան, ի-
րականում՝ Նիկոլյանա, ռուս),
Թամարա Գեւա (իրեւ Գեւոր-
գյան, իրականում՝ Գեւերգիեւա,
թաթարուիխ), Ուլյեր Ջեֆ Փա-
լանս (իրեւ Ջովհաննես Փալա-
նովյան, իրականում՝ Պալա-
նովկի, ուլքահնանցի), Սիլվա Կո-
չինա (իրեւ Թուզյան, իրակա-
նում՝ Կոսկինա, հովան): Նույն հե-

- Ամեն ինչ դարձ
դարձավ...

«ՈԵԿԱՆԻ ՄԱՅՐԸ ՆԱԽԾՈՒՆՔ»

Հայացման ամենաթարմ դրսէտրումը գտա 2014-ին հրատարակված «Լոռի, իմ սեր, իմ քախիծ...» (արձակի ժողովածու (Գրական Թումանյան)» հատորում ընդգրկված Արմեն Տեր-Պատրանի «Սեծ իղձ» գրության մեջ: Նրա առաջարանում հերիխնակը գրել է. «Տոհմը, որի օջախներում անցավ իմ մանկությունը, լիավատան եր, ամբեկան համոզված, որ Ույզանը՝ ԱՄՆ-ի դատմության մեջ իր ուրույն հետքը թողած անհատը, Աթանի ծնունդ է, նրա մի մասնիկը: Ու թե մեկը կասկածեր կամ փորձեր հերթել այս անհավատալի դատմությունը՝ շանթեր կրագիեն այդ մեկի գլխին» (էջ 289):

Հուսով են, որ իս զիսխո
Ծոյնութեա տանքեր չեն թափի, բա-
նի որ հերթելով հերթելու եմ այս լե-
գենդը... Գիտեմ, որ դատւազմի
ժամանակ անհետ կորած հարա-
զա ունեցող ընտանիքները հա-
ճախ իննախաբեռությամբ օրեւէ
են իրենց հոյսւերվ, թե իիր իրենց
հարազաք ողջ է... Ծոյնութեն ա-
ռել այլ լեգենդներ եւս, որ իիր մի օր
Արան է եկել մի ամերիկահայ ու
ընտանիքն է նվիրել մի ուսկէ ժա-
մացուց՝ Ունալդ Ռեյգան-Սեց-
լիմյան ստորագրությամբ...

Բնական է, որ այդ
ժամացույցի հետև
այսօր չկա...

ՄԵԾ աշխարհից կտրված խորհրդային Հայաստանում, որտեղ տեղեկատվական աննաշչելիություն էր, մի ընտանիք կարող էր իր կորած հարազահի ողջության վերաբերյալ հեթիաբներով աղրել: Սակայն մեր օրերում տղափր խսունկ ցջանառել ընտանեկան այդ լեգենդը՝ փորձելով նույնիսկ այն հիմնավորել, արդեն չափազանցություն է: Ընդ որում, հեղինակի առաջին հիմնավորումը հետեւյալն է. «Հանրագիտարաններում, ժամանակակից գերգիմնված տեղեկատվություն չկան, կամ խիստ կասկածելի, իրարարմեր եւ կցկուր տեղեկություններ կան Ռեյգանի կենսագրության մասին» (Էջ 294):

Արդյո՞ք այդպես է: Ուեզանի վերաբերյալ ստեղծված ծավալուն գրականությունից բանին է կարդացել հեղինակը, որ իրեն իրավունք է տախու հայտարարել, որ նրա կենսագրության մասին սեղեկությունները «խիս կասկածելի, իրարամերժ եւ կցկուր» են: Միթե անհնար էր բացել թեկուզ Վիֆիդեղիան, որտեղ առանձին հոդվածներ կան անգամ Ուեզանի ծնողների ու եղբոր մասին, սեղեկանալ նրա դադ ու աստերի անունները, տեսնել նրա տնհմածառը, մանկության լուսանկարները... Եւ ոչ թե հայ-հարայ հրատարակել հայ գեղջկուիհու լուսանկար ու տակը անվարան գրել. «Ուեզանի մայրը՝ Նախառումը»:

Ըստ Աղոյրմի Շռթլանդա-անգլուհի
Նել Ուկիլսոն Ռեյգանին (1883-
1996)` Ռունաւոր Ռեյգանին մոր...

Նորից ընդդեմ հայացումի մարմազի Չարգախեցի Մյուրասը, ստախու Շշմարտախոսը, Ույզանի շմայր նախշունը եւ մյուսները

կան թանգարանի ցուցադրության
մեջ (թեև թանգարանի տնօրեն
Մելանյա Բալյայանը մեզ հետ
գրուցում ասաց, որ ժեղյակ է
Մյուրասի հայ լինելու վարկածի
նշացածին լինելու մասին եւ
իրաւ համեմետ որ բարօպարան

Ի՞նչու հայսաց, որ թաճակար նոր ցուցադրությունում այն այլեւս տեղ չի գտնի):

**Սեահե՞ր կիսուասդ.
ուրեմն հայ է**
Քոչակավոր ճահկանացունե-
րից ոռո՞նց մեջ ավելի հաճելի
կլինի հայրենակիցներ տեսնել, Ե-
թե ոչ կինուկրանի թագավորնե-
րի ու թագուհիների... Եվ ահա
1940-1950-ական թթ. սփյուռքա-
հաս նաշնորհ մի բանի օրուամբեր

այս սահմանը կու և ապր օրվանման
բռնկվեցին սնապարծ մի ախ-
տով: Գրչի մի հարվածով հայկա-
կան ծագում էին Վերագրում գրե-
թե բոլոր այն նշանավոր կինոդր-
տասաններին, ովքեր թխահեր էին
ու թխաչ: Այդպես Եվրոպայի եւ
ԱՍԽ-ի հայկական թերթերից մի
քանիսը սերունդներին մոլորւ-
թյան մեջ գցեցին՝ հայացնելով
հումական ծագումով կինոդր-
տադրիչ Ելիա Կազանին (իբր
Կազանջյան), դերասաններ
Չարլ Բուայեին (իբր Բոյաջյան),
Ջերի Ջեյմսին, Վերոնիկա Լեյխին,
Զին Իգրլզին (իբր Տարդակյան)
եւ այլոց: Այս դախարակելի գոր-
ծում մեծ ուժ է խաղաղել բնակ-

լուս, մեր սիրելի հայրենակից Գրիգոր Եփեկյան» ճակագրությամբ մի հսկա ցուցանակ: Իսկ լիբանանահայ գրականագետ Գրիգոր Շահինյանն իր հուշագրում վկայել է, որ Բելգիայում «Հայ երեւելի մը կը հանդիդի անոր (Փեթին - Ա. Բ.) Անվերսի մէջ, ամբողջ օր մը կը զբաղի իրմով եւ իրիկունը կ'ըսէ. -Գիշերն ալ Պրիխսէլ Վ'երքանն, մեր հայերուն տարեկան ղարահամուէսն է: -Մե՞ր հայերուն... -է հա՛, ծագումով հայ չէ՞ դուի: -Զէ՛, սիրելիս, հայ բարեկամներ ունին, Ուիլիմ Սարոյեանը կը ճանչնամ, բայց հայ չեմ» (Տես Գրիգոր Շահինյան, «Վերաբաղ (հասըննշր հուշեր)», Պետք, 2004, էջ 229):

Արման Մասհին նման հայաց-
նելու ճարմագով տարվա մի «ու-
ստումնասիրող» էլ եղել է Հայա-
ստանում: 1986-1990 թթ. տեխնի-
կական գիտությունների թեկնա-
ծու Ս. Գ. Հարությունյանը
«Ֆիլմ» (այնուհետև՝ «Գեղար-
վես») թերթում վարել է
«Սփյուռքահայ կինոգրաֆիչներ»
խորագով հոդվածաւա ԽՍՀՄ-
ից որու գործած հայագի կինո-
գրաֆիչների մասին՝ լեցուն մտա-
ցածին եւ անստույգ տեղեկու-
թյուններով, մոլորության մեջ
գցելով բազմաթիվ ընթեցողնե-
րի, այդ թվում տողերին հեղինա-
կին, որն այս շարժում տեղ օսած

Աղրբեզանի արտօնությանսարք Ելիար Մամեդյարովը, ինչպես գրել է ինք մեր նախորդ համարում կարճ լրատվությամբ, օրեւո հանդես է եկել սենացիոն հայտարարությամբ, ասելով, որ «Քաֆուն բանակցություններ է վարում Ֆիջազգային կազմակերպություններին հայկական օկուլացումից ազատագրված տարածքների վերականգնման գործում ներգրավվելու նորատակով»: Նրա խոսերով՝ «ՍՍԿ-ի բանաձեւերում չկան խնդրաներ, դրանցով դահանջովում է ազատել օկուլացված տարածքները: Սակայն, մինչ մյուս հականարժություններին վերաբերող ՍՍԿ-ի բանաձեւերը անմիջապես կատարվում են, տվյալ դեմքում դա ենի չի ունենում: Այդ բանաձեւերն անժամկետ են: Մենք վկայակոչում ենք դրան»: Նա ավելացրել է. «Չեն կասկածում՝ մենք մեկ առ մեկ կազամագրեմ բոլոր օկուլացված շրջանները»:

ԵԱՀԿ Մինսկի խմբի բանակցային ձեռաշափից դուրս գալու միտումը Աղրթեջանում վաղուց է նկատվում: 2016 թ. հոկտեմբերի 22-ին Վենեսուելայի նախագահ Մադուռոյի հետ փաստաթուրի ստորագրումից հետո նախագահ Ալիեւը լրագրողների համար հրապարակեց ԼՂ հականարտության աղրթեջանամետ լուծման համար կարելու համարվող միջազգային կազմակերպությունների ցանկը: Խվաճական համագործակցության կազմակերպություն, Եվրոպական ժողովայի խորհուրդ, ԵԱՀԿ, Զմիանալու շարժում, ՄԱԿ-ի Ընդհանուր ժողովը եւ Անվտանգության խորհուրդը: Վերջինս ընդունել է չորս բանաձեւ, որոնք, նրանից, նրա խոսելով՝ «ցավով, մինչև օրս չեն կատարվում»: Այինը ՄԱԿ-ի Ախ-ն համարում է «բարձրագույն միջազգային կարույց»:

«Ուեգում» գործակալությունը նույն է, որ իրոք, ԵԱՀԿ Մինսկի խումբը գործում է ՄԱԿ-ի Աև մարդասի հիման վրա, եւ այդ ձեւաչափի, ինչ-ողև նաեւ դրա իրավական միջազգային լիազորությունների մեջ բոլոր փոփոխությունները կարելի է հանգուցարութել ՄԱԿ-ի Աև մակարդակով։ Նման դայմաններում տրամադրանական կիխներ, եթե Ադրբեյջանը Արցախի Վերաբերյալ նոր քանաձեւի ընդունման համար դիմեր ՄԱԿ-ի Աև-ին եւ չփիմեր խուսափառումների։ Բայց նա նման բայլ չի ձեռնարկում։ Ինչո՞ւ։ Ռուսաստանի հայտնի Վելիօնարքան Սահմանական Տարասվով դատապահությունը մեկը համարում է այն, որ Աև չորս քառաձեւերում Դայմանները հիշատակվում է որդես միջնորդավորված կողմ, որը ի վիճակի է ազդել Արցախի հայկական ուժերի վրա։ Ային ինքը օգտագործում է երկու հասկացություն։ հայ-ադրբեյջանական հակամարտություն եւ ԼՂ հակամարտություն։ Ուստի տրամադրանական առաջնորդությունը կատարում է այս երկու հասկացությունների վեհականությունը։

զամաւրություն։ Դեպի Տաճարանորեն հանգում են այս հետևողական քայլությունը. Կան Բարուն վեցջնականացես խճճվել է եւ ԼՂ ուղղությամբ կորցել է նոր բայլերի հեռանկարը, կամ էլ իրականացնում է եօվլորման բաղախանություն։

Դականություն:

ընդունվեցին այսպես կրչված «մադրիջան սկզբունքները»։ Սակայն դրանք դարունակում են Բավկին անհաճո՞ւ հակասություններ։ Առաջին հերթին խոսքը Արդրեցանի տարածքային ամբողջականության վերանայնան, այսինքն Արցախի համանան մասին է։ Մի քանի տարի բանակցելուց հետո Բագրին սկսեց ամեն ինչի համար մեղադրել ԵՎՀԿ Մինսկի խնդիր համանախագահներին։ Արզործնախարար Մամեդյարովը հյայտարկում էր, թե ինը՝ «մերժում է այն, որ տարբեր միջազգային կազմակերպությունների ԼՂ-ին վերաբերող որոշումները դեմք է»։ Համաձայնեցվեն միջնորդմերի հետ, քանի որ համանախագահների գործը իր «միայն ՍՍԿ-ի Աև ԼՂ-ին վերաբերող համադատախան բանաձեւերի կատարման աղափովումն է»։ Խոսքն այն բանաձեւերի մասին էր, որոնք ընդունվել են նախ-

Ժամանակ Սամեղյարովը հայտարարեց, որ ինքը «չի կարող լավատեսությամբ ընդունել մուկովյան բանակցությունների արդյունքները»: «Ոեգնումի» տեղեկությունների հաճածայն Բարուն կուզենար, որ Մոսկվան հրաժարվի Լավրովի արած այն հայտարարությունից թե «ԼՂ հակամարտությունը Աղրբեջանի ներին գործը չէ»: Սակայն Լավրովի հայտարարությունն ունի սկզբունքային բնույթ եւ ինչեց այդ հակամարտության գոյության ընթացքում առաջին անգամ: Ըստ Սամեղյարովի, «Մոսկվան ջանում է կազմակերպել հանդիդում Աղրբեջանի, Ռուսաստանի եւ Հայաստանի արտգործնախարարների մակարդակով»: Եւ Բարուն համաձայնություն է սկզել նման հանդիդմանը»: Սամեղյարովը նաև ասել է, որ «փետրվարի 17-19-ը Մյունիսենում տեղի կունենա անվտան-

Բայոն Եւ «Կինքր Պատերազմների մարտավարությունը

Դիվանագիտական սյուրռեալիզմը և ՀՀ-ԱՀ երկխոսությունը

ჭან 1994 թ. մայիսի 12-ի հրադադարի համաձայնագրի ստուգումը:

Ծակալության, դա նաեւ Առանակութ է Ստեփանակերտի անխուսափելի մասնակցությունը բանակցային գործընթացին Ուրիշ ելք չկա:

ԼՂ հականարտության կարգը գավորնան բանակցությունների ավելի շատ դեմք են Բարձրագույն դաշտում ուժուած հանրապետությունների համար կարեւոր է առաջարկ չափանիշ սահմանադրությունը գործադրության մեջ մտնելը, ինչպես նաև դաշտում առաջարկ չափանիշ սահմանադրությունը գործադրության մեջ մտնելը:

Ըստ գործադաշտի գոլուման բառ
ուն դիմում է զանազան խար-
դավանների. մերք ԵԱՏՄ-ում
Բելառուսի նախագահի օգնու-
թյանը, մերք ՀԱՊԿ-ում է, որտե-
հր խանգարում է ՀՀ ներկայա-
ցուցչի նախագահ ընտրվելուն
մերք էլ խաղարկում է ռուսա-
սանցի բլոգեր Ալեքսանդր Լազ-
չինի «խառապարտ».

Ճախ է օգտագործում անօրինական գործունեության կազմակերպման նորատակով», «Տվյալ գործընթացները լրացնանք են դարձնելու սկզբանական փակումը և սղանում են դեռությունները՝ հասարակական կարգին եւ առաջին անվտանգությանը» Բայվին արված ակնարկը ավելացնելու ժամանակի է, բանականացնելու ժամանակը՝ նաեւ հետի թիվը:

Վերջերս Մոսկվա այցելել
Աղրթեցանի արտօնութեախս
րար Մամեդյարովը: Այժի կա
դակցությանք ՈՌ ԱԳՆ դա
տուական ներկայացուցիչ ՍԱ

რთა მასაროვან ხანებს
კავ ანირი ხაქტარაო
რეანდ: ურა խոსტერიც სამარ
იუარიკ-ლავრიკ ხანებოდა
«კაონიციულაკან» ჟ: ცენტ
«წარაპეტები თუ ლ-ჩნ აონცე
კინერთ აოადარენტერინებ
თ არასაციფრის მასტერ იული
რეინინერ»: ცნებაში ნა ცხ
სხ, ირ «გარამაულა კარგი
ყორძანებ დამტკაბ მო ხანებ
მოიმნერ ძამანალაგოლე
ები ჯ ანთარეტებილ:

գությանը նվիրված կոնֆերանս, որի օջանակներում նախատեսվում է հանդիդուում ԵԱՀԿ Մինսկի խմբի համանախագահների հետ»:

Այս տեղեկությունը որոց կարեւու ծգը ըսմներով հաստատել է Հայաստանի արժորժնախառարա Էնվարդ Նալբանդյանը՝ «Սիօնորդներն առաջարկեցին իրենց հետ հանդիպում անցկացնել Մյունիստնի կոնֆերանսի «օջանակներից դուրս»՝ ինչպես նաև կազմակերպերի հանդիպում Հայաստանի եւ Ադրբեյջանի արժորժնախառարների հետ։ Մենք դայնանավորվում ենք մի քան, քայլ վերջին րողեներին նրանք ձեւացնուած են, թե ինչ-ինչ դատճաններով չեն կարող, նույնիսկ հայկական կողմին ճեղադրում են հանդիպումից հրաժարվելու մեջ։ Դանքուրգից հետո նրան անգամ հայտարարեցին, թե հանդիպում չի եղիլ, թեև դրան ներկա էին գՏնվել համանախագահները»։ Այսպես ուրվագծվում է Երկու սցենա. 1) Մոսկվայի առաջարկությունը՝ անցկացնել Ռուսաստանի, Ադրբեյջանի եւ Հայաստանի արժորժնախառարների եռակողմնահանդիպում, 2) Մյունիստնուած Ադրբեյջանի եւ Հայաստանի արժորժնախառարների հնարավոր հանդիպում ԵԱՀԿ Սինալի խմբի առաջարկությամբ։

Սա ուղղակի դիվանագիտական սյուռենալիզմ է: Ի դեռ, ամերիկացի հանրահայք աշխարհագործ Զորջ Ֆրիդմանը կարծում է, որ «ԼՂ հականարժության կարգավորումը սկսվելու է Թուրքիա-Հայաստան հարաբերությունների կանոնավորմանց», բայց բնակ ոչ Ադրբեյջանից, «որի հանդեմ ուսադրությունը կփոխվի՝ կախված դեռևս ձեռք չբերված որոշումներից»: Բայց ինչպիսի՞ որոշումներ են ակնկալում Վաշինգտոնում: Կրկին դատերազմ, ինչպես Ուկրաինայում...

